

Over
poezen
met vleugels
en andere
alledaagse
waanzin.

Maaike Ottoy

Maaïke Ottoy

stockmans.be

Over
poezen
met vleugels
en andere
alledaagse
waanzen.

Alsof ik Maaïke persoonlijk ken

Het lezen van de moedige en mooie getuigenis van Maaïke maakte me op één of andere manier gelukkig. Het maakte me gelukkig omdat het een verhaal van hoop en vertrouwen is. Ik ben er van overtuigd dat heel wat mensen zich zullen herkennen in het verhaal. Hoeveel vrienden, familieleden en kennissen maakten een moeilijke fase door in hun leven. Een verlies van een dierbare, onbegrepen persoonlijkheden, een nooit gestelde diagnose. Kruid dit alles nog eens met een stigma rond geestelijke gezondheid en de weg ligt open naar een therapeutische behandeling of een opname. Tientallen boeken zijn er geschreven over herstelgerichte zorg. Het paradigma binnen de geestelijke gezondheidszorg. Artikels over mistoestanden in de psychiatrische ziekenhuizen. Je kunt er de straat mee plaveien. De getuigenis van Maaïke is voor mij mooi en wel om de volgende redenen.

Onder het credo “wees jezelf en zoek naar je sterkte” zocht Maaïke naar haar krachten. Geen geroddel, maar hulp bieden als opvoedster. Het negatieve de rug toekeren en op zoek gaan naar hoopvolle mooie dingen. Hoe sterk is het om na het doorlopen van een arsenaal aan therapieën uiteindelijk de creatieve snaar te vinden. Een snaar die haar raakt. Het is bemoedigend om vast te stellen dat na een tocht door het landschap van de geestelijke gezondheidszorg, Maaïke haar gading en rust vond in Dr. Guislain in Gent. Vanuit een professioneel standpunt stemt dat tot hoop. Soms is de weg lang en traag, maar elke stap in de goede richting is bemoedigend. Maaïke nam de regie van haar herstel voor een deel in eigen handen.

Een opname is traumatiserend en een ware evenwichtsoefening op het vlak van waardigheid. Van de ene instelling naar de andere. De schokkende ervaring van een gesloten afdeling. De rust van een eigen kamer. De vriendschap en kracht die uitgaat van lotgenoten. Binnen de herstelgerichte werking wordt het samenwerken met “ervaringsdeskundigen” erg gepromoot. De getuigenis van Maaïke illustreert de kracht van de getuigenis van een patiënt. Hoe voelt het aan om op een gesloten afdeling terecht te komen? Hoe voelt het aan om opnieuw de gezelligheid van een goede kamergenoot te ervaren? Hoe bedreigend kan het zijn wanneer de rust in het midden van de nacht verstoord wordt? Laat dit een oproep zijn aan alle professionelen om ervaringswerkers op te nemen in beleidsorganen of denktanks. De meerwaarde van hun getuigenissen staat onomstotelijk vast.

Maaïke geeft ook scherp weer dat het vaststellen van een diagnose een bijzonder moment is in haar leven. Hoe vreemd moet het zijn wanneer je geconfronteerd wordt met de uitspraak van een relatief onbekende persoon die je een “stempel” geeft? Hoe ingrijpend moet die uitspraak wel niet zijn? Maaïke moest er enerzijds mee verder. Het gaf haar anderzijds ook rust en kracht. Het was haar fout niet. Het was iets waar je mee kon omgaan, waar anderen begrip voor konden opbrengen. Het gaf haar strijd lust en waardigheid.

Tenslotte viel me op hoe belangrijk de context is. De aanwezigheid van vrienden en vriendinnen. Hoe belangrijk kan het voeren van een gewoon gesprek wel niet zijn? Hoe verlossend is het niet om te giechelen met vriendinnen? De eerlijkheid en spontaniteit van iedereen om je heen. Het gewone. Hoe belangrijk is de aanwezigheid of de nabijheid van je familie in de moeilijkste omstandigheden? Het gewoon “daar zijn” en begrip tonen. Het vertrouwen geven en het sprankeltje hoop betekenen. Het lijkt allemaal zo banaal, maar het is van levensbelang. Bedenk hoeveel mensen er niet kunnen terugvallen op vrienden en familie.

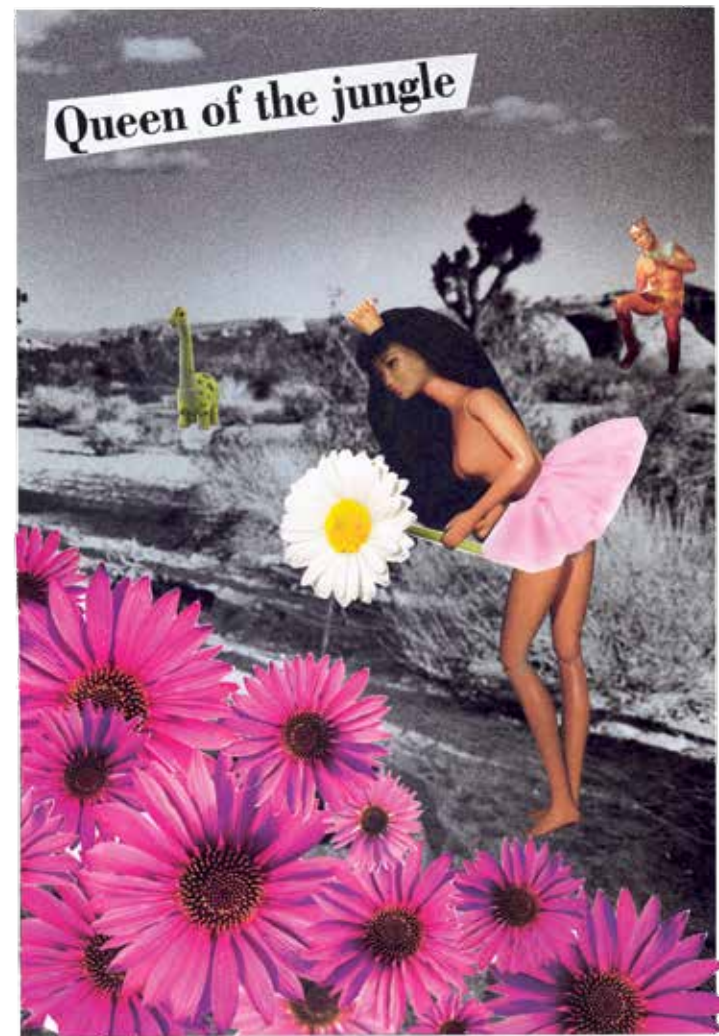
Ik zou willen eindigen met een persoonlijke oproep. Laten we allen het stigma dat rust op de geestelijke gezondheid doorprikken. Laten we nabij zijn bij vrienden, familieleden en vrienden met een psychiatrische stoornis. Laten we het samen aanvaarden en niet vreemd doen. Gewoon doen en aan de slag gaan.

Hugo Pietermans

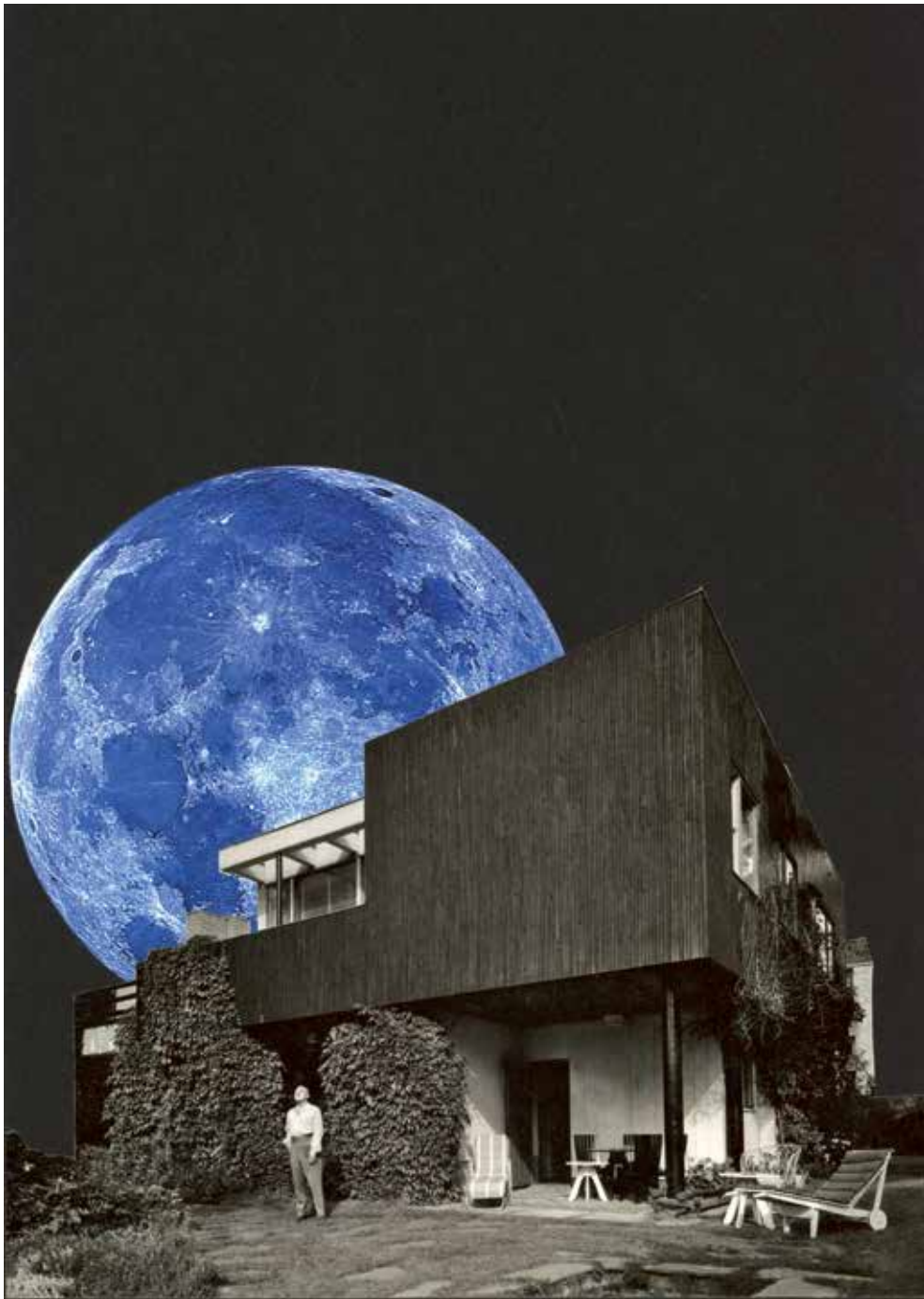
Algemeen coördinator psychiatrische zorgprogramma's van ZNA
Algemeen directeur ZNA PZ Stuivenberg

Lights go down in the moment, we're lost and found.
I just wanna be by your side, if these wings could fly.⁴

I, I will be king. And you, you will be queen.
Though nothing will drive them away.
We can be Heroes, just for one day.⁴²

Oh, people they don't understand, no, girlfriends, they don't understand,
in spaceships, they won't understand, and me, I ain't never gonna understand ...⁴¹⁴

